cem meā audiūt: et ego ggnosco eas. et sequūt̄ me. ℣fecto redep
tori suo nō obedit qui innocens n̄
est: et innocens esse nō pt. qui obe
dire gtēpnit. ℣equitur ¶ Ut g̃
cuncta ista fluent̄. et si quid mi
nus fluatum fuerit. non negli
genter ptractetur. sz emendādū
corrigendūq; curetis: ad ꝓpositū
pcipue ptinebit. ut ad pbēm
cuiꝰ apud vos est maior aucto
ritas referat. qđ modū ul' vires
eius excedit. ¶ Ad quid nob̄ ista
ꝑcepta r̄egl'aria data sī et te offi

Dehoc quidē no platoꝝ lxxxv.

Adhoc quidē data sūt ista ꝑcepta regu
laria. ut cuncta fluentis: et si
quid fluatū mmg fuit. optet ut
cito emēdet. ℣nō em possimus a
liquid negligent̄ ptemere: sine
piculo aīe mee. ℣a em vouim⁹
spualit' tenere: et sēdm ea viue
re vouim⁹. ℣t ꝑbta aut. Tu mā
dasti: mandata tua custodire m
mb. ℣t aplūs. ℣n quib totā legē
seruauit. offendat at̄ i uno: fīs
est omn reus. ℣timebit g̃ ad p
positū. et ad eum q̃ custos est or
dinis. ut ad pbēm cuiꝰ est ma
ior auctoritas. id est ad abbēm
referat: quitō p se sēdm cano
nicam regulā non pt diffime.
¶ Si i ggregacōe ubi est ordo
canonicꝰ non est abbas sz epūs:
qui pbr̄ noīe designat̄. Ad hoc
em plati i ecīa sūt gstituti. ut
bn̄ ordinata custodiant. errata
corrigāt: vitā et mores subdi
toꝝ ubo et exemplo gponāt.
apli formā sectātes. qui ait.
Argue. obsecra. increpa: immine
tes temporib⁹ tempa. troubus
blandimēta. ℣ndisciplinatos
et inquietos debent durius ar
guere: obedientes et miites et pa
cientes. ut i melius proficiāt ob
secrare. ℣negligentes et gtēp
nentes et superbos aut increpet.
aut corripiat̄: nec dissimulet pc̄a
delinquentiū. sz mox ut reperit ozu
radicitꝰ ut fualēt amputent:
memores piculi hely sacerdotis de
filiis suis. ℣honestiores atq; intelli
gibiliores: prima et sēda anom
alone corripiāt. ℣ntelligibiliores
et honestos dico: qui ordinē dili
gunt. ℣mphos et duros corde sup
bos et inobedientes. ubē et castiga
cone i ipō minio pcī coherceant:
sapientes illud stulti⁹ ubis nō cor
rigitur. Et iterū. Pcute filiū tuū
virga: et liberabis aīam eius a
morte. ℣equit̄ ¶ Ipe vero q̃ vob̄
pest: non se existimet ꝑfecte dnan
te sz caritate seruiente felicem.

Defalso et vero plato lxxxvi.

Ille qui ita ꝑsunt. Caplm
Ut gaudeat de ꝑfecte domi
nij: non sūt veri pastores. sz mer
cēnarij et lupi rapaces. ℣ij ma
gis pesse appetūt: q̃ prodesse. ℣nō
queriūt fructū aīaꝝ: sz temporale
lucrū. ℣non celestem gl'iam: sed
terenū honorē. De talib⁹ aut dns
i evangelio. Amē dico vobis: re
cepert mercedem suā. Qui vero
ita ꝑsunt. ut gaudeat de fluitate
caritatis. ipsi tenet exemplum
veri pastoris: qui venit mīstrare
et non mīstrari. et aīam suā
dare ꝓ multis. ℣lli vere prelati
sunt. et sēdm deum curā regiminis
agunt. qui ad hoc tm laborant.
ut plures secum ad deū trahāt̄:
quos delect omnino nō honor. cari
tas nō ptās. fluitus ipensa alijs.
nō suscepta ab alijs: iuxta qđ
paul⁹ aplūs ait. Cū eēm liber
in ōibz: omn me seruū fec. ut plu
res lucrifacerē. Qui tm ꝓpt auto
ritatē regiminis: est honorandus a
subditis. vñ et subditur. ¶ Ho
re coram vobis ꝑlatus sit vobis.

¶ De reuēcia a sb̄ditis exhibē da prelatis. lxxxvij. Caplm.

Deo salucet honorari debz: quia i
meb⁹ i monastio tenet. Unde ipe
dns pastoribz aut. Qui vos aud.
me audit: et qui vos spnit. me
spnit. Debent g̃ seruꝰ dei. suum
honorare mr̄m: cuiꝰ p amore
dei supra se receperūt magistm.
Qui tm plg honorat̄ exterq. tāto
optet ut amplius deum timeat:
atq; semetipm despiciēs. eos a q̃
bus honor ipendit̄ sibi i cogita
one ꝓponat. Unde subiungit̄ est.
¶ Timore coīa deo substratꝰ sit
pedib⁹ eius. ¶ Qui humiles debet
esse prelati. lxxxviij. Caplm.
Hinc scptū est. Qui to maior
es: humilia te i ōmbz. Et ite
rū. Ducem te gstituerūt/ noli
extolli: sz esto eis q̃si vnꝰ ex ipis.
Et dns in ewāgelio. Oīs qui se
exaltat humiliabit̄: et qui se hu
miliat exaltabit̄. Tanto quippe
maior est quisq; apud deū: q̃nto
humilior apud semetipm. Sz qđ
esse debeat i moribz: audiamus.
¶ Cura omēs: sermōm bonorum
opm ꝓbeat exemplū. De sīcte
et perfecte prelatoꝝ. lxxxix cap.
Sicut em alios ꝓcedit ordie
ita eos ꝓcedere debz sīcte:
ut eius exemplo distent subditi.
qualit̄ viuere debeat. ℣equitur
¶ Corripiat mōetos. q̃dlet̄ pu
sillāmes: susciptat infirmos:
patiens sit ad ōmes. De mā
suetudine prelatoꝝ. xc. Cap.
Qui locū tenet regiminis.
mala iferre non debz sed
tolerare: ut ex sua māsuetudie
vacuos valeat mitigare. Cra
em medicꝰ aīaꝝ est. qđ ra passio
nes vicioꝝ. debz oppone medi
camēta virtutū: ita saluz ut
pus mores oīm diligent̄ inquirat:
et quid cuiq; inferre debe
at agnoscat. ℣equitur ¶ Disci
plina libens habeat: metuēdq
imponat. Et q̃ius virtutiq; sit
necessariū: tm plg amari a vob̄
appetat. q̃ timeri: sp cogitāb⁹ do
se pro vobis reddituꝝ esse rōem.

De disciplina platoꝝ et de duob⁹ que debent subditis exhibere.

Quicunq; mittur. xci. Capl'.
Disciplina est mozꝰ ordi
nata correctio: et maiorꝝ pcedēciū
pter regularū gsolacio. obser
uacio. Optet ut doctor ecclias
tib⁹ sapiens sit et disciplinatꝰ.
qua tūc alios rēe disciplinam
imponit. cum ipe disciplinate
viuit: cū ex scripto trahit ma
gisteriū. qđ exercet i aliis. ℣n
disciplina pseuerate. ubi fuit
apl's ad hebreos: et tamq̃ filiis
vobis se offert deꝰ. Et quis fi
lius. quem nō corripit pater.
℣ut aut duo ntra: ut rector
suis exhibeat subditis timore
scilicet et amore. Timore eis.
qui superbi et rebelles et dure
mentis sūt: amorem eis qui
humiliter et deuote et libenter
dnō deo deseruiūt. Deinde aut.
¶ Et q̃ius vtriusq; sit ncessiū:
tamen plg amari a vobis ap
petat. q̃ timeri. ¶ Qđ dei ꝑcep
ta implenda sūt amore n̄ timore. xcj.
Quia plato q̃to plg diligit.
tanto libencius auditur:
et magis placet deo illa fluit:
que ex̄ voluntate et amore fit.
q̃m illa que fit ex timore. Qđ
dulcis magr̄ discipulis suis ait.
Iam nō dicam vos fluos: sz ami
cos. ℣nō em vult deꝰ. ut timea
mus eū tamq̃ dnm serui: sed
vult ut eū diligamus tamq̃ pi
um filij: et ut ꝑcepta eius
faciamus. non timore pene. sz
amore iustie. ℣hoc aut semp
cogitare debz qui iudex est a
minor. q̃ sipsa se iudicē hz
deū: ut regiminis curā tanto
sollicitius agat: q̃to se reddituꝝ
viū et rōem pro sibi gmissis. apd